

De Heere Jezus heeft Zich gegeven tot in de dood. Hij, de Levenvorst, heeft het leven af-

gelegd. Er kwam een einde aan Zijn harteklop. Zijn bloed stond stil in de aderen. De ogen verduisterden en de oren werden zwaar van horen. Zijn handen en voeten hingen bewegingloos aan het hout. Dit sterven was een DAAD. Hij boog het hoofd en gaf de geest. Jezus heeft voor al Zijn kinderen de dood gesmaakt. Doch eerst had Hij de geestelijke en eeuwige dood aangedaan. Toen Hij die doordragen had, ging Hij sterven. Waarom moeten wij sterven? Ons sterven is toch geen betaling voor de zonde? Jezus heeft toch de geestelijke en eeuwige dood verslonden? Bovendien: Die in Hem gelooft, zal de dood niet zien in eeuwigheid? Goed.. die in de Zoon geloofd zal de eeuwige dood niet zien. De tweede dood zal hem niet beschadigen.. Maar de lichamelijke dood kan toch nog zo afschrikwekkend zijn? Er wordt toch gezocht onder de afbraak van de aardse tabernakel? Is er dan nog troost tegen en in de dood? Zeker, er is troost. Troost voor allen die voor het leven geschapen zijn. Juist omdat de Kerk voor het LEVEN geschapen is, is er troost. Immers, de dood moet wijken, en het stervende moet afsterven. In onze geliefde Heere en Zaligmaker zijn we al gestorven. In Hem is ons onrustig hart tot stilstand gekomen. In Hem zijn onze dwalende ogen gebroken. In Hem zijn onze bevleekte handen stil geworden. In Hem zijn onze uitglijdende voeten gedood. In Hem zijn onze nieuwsgierige oren dichtgedaan. Maar hoe is het nu in en met ons? Ach, dan horen we de apostel Paulus roepen: "IK weet dat in mij, dat is in mijn vlees, geen goed woont. Want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?".

Ik zing van vrijheid, schoon niet vrij,
'k Heb Jezus alle dagen nodig.

Jazeker, wij worden in verderfelijkheid en oneer gezaaid. Maar met het sterven komt de bloedstroom tot rust. Geestelijke hartkloppingen zijn hier aan de orde van de dag (ook lichamelijke). Met de dood zal aan deze "Toestand" een einde

komen. Gods werk alleen blijft over en zal jui-
chen tot Zijn eer. En eenmaal zullen ziel en
lichaam voor de Heere alleen zijn. Hier wil de
duivel en de zonde meespelen op en in ziel en
lichaam. Wie zal kunnen zeggen dat de Heere AL-
LES in hem is? Nu hebben we door het geloof al-
les in Hem. Als wij een sterfbed krijgen, geve
de Heere ons moeheid en moed. Moe vanwege de
dood en moed op het leven. Om ook dan de dood
te liegen en het leven te geloven. Ja, om te
denken aan het Woord: "Ik dank God, door Jezus
Christus, onze Heere".

Onze doden gaan ontwaken,
Met geruis van dank en lof.
Dauw, als Eden eens besproeide,
Zal beregenen hun stof.
En deze aarde, fel bewogen,
Als bij 't sterven van haar Heer',
Bij bazuingeschal en donder,
Geeft haar lijken eenmaal weêr.

(Da Costa)

D.C.O.

oo00oo